

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marabile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 26 Octombrie, 1884.

În raportul despre activitatea subdespărțământului III. al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, publicat în numărul țiarului nostru de Marța trecută, între altele am văzut, că comitetul a decis a se ocupa serios cu cercetarea după cărți sau manuscrise vechi de interes pentru istoria noastră națională.

Comitetul după cum suntem informați a privit lucrul astfel: E posibil să se afle încă o mulțime de cărți vechi sau manuscrise prin comunele noastre, cari cu timpul se perd spre marea daună a istoriei noastre naționale. Și ele se perd, căci stăpânul lor nici ideile n'are despre valoarea cărților de acest soi. Neștiința bietului țeran aduce cu sine, că asemenea cărți se află aruncate, care în pod, care în vre-o cămară pe grindă, sau doară în vre-o ladă uitată în podul bisericilor, căci la noi multe dintre biserici mai sunt încă magazin pentru anticități.

Probabilitatea aceasta se illustrează prin știrea comunicată și de noi, că în comuna Lupșa nu de mult s'a aflat o carte veche, despre care se crede a fi scrisă pe la începutul secolului al 16-lea și este magazin de bogăție pentru literatura noastră.

Neștiința țeranului se poate ușor suplini prin oameni iscușiți, și slavă Domnului acuma avem și de acestia. Ocasiunea cea mai binevenită este dată prin formarea de subdespărțăminte la asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român. Aceste subdespărțăminte în tot anul țin câte o adunare generală în comunele din cercul lor. Nisuița este: ca comunele să se perondeze, ca în decurs de câți va ani adunările despărțământului să se țină în toate comunele.

După cum știm la aceste adunări se duc oameni cu carte, oameni de pe la orașe, oameni cu oficii în stat și biserică. Acești oameni au cea mai nimerită ocaziune de a veni în raport nemijlocit cu poporul, și sciricind după cărți vechi sau manuscrise, ușor pot da de ele și le pot conserva pentru literatura și istoria noastră.

Avem, dacă nu me înșel, 20 de asemenea despărțăminte la asociațiunea transilvană. Prin urmare în fiecare an cel puțin 40 de oameni luminați pot cerca în 20 de comune numai din acest incident după asemenea mărgăritare pentru literatura noastră. Dicum 40 de bărbați luminați, căci la fie-care adunare de acest soi trebuie să fie present cel puțin directorul despărțământului și un notariu.

După părerea noastră ideea este salutară și de tot ușor practicabilă. Scopul urmărit de ea este pur cultural și din aceste considerațiuni tractăm ceștiunea la locul acesta.

Noie nu ne este permis să perdem din vedere excepționala stare în care ne aflăm noi. Literatura noastră poate înainta numai cu încetul, cultura poporului și mai cu încetul. Nu ne este permis să perdem din vedere, că noi suntem lăsați numai la forțele noastre, din vistieria statului puțin se întrebuințează pentru scopurile noastre culturale, așa că omului i vine a crede, că statului nu-i convine cultura noastră în direcțiune națională.

Putem dice și mai mult. Am ajuns acolo, încât nici cu puterile noastre nu putem înainta în mod firesc după cum o a statorit aceasta știința în timpul luminat al nostru, ci în unele casuri trebuie să ne luptăm cu greutatea nefirești, streine scopului culturale și instrucțiunii, în cele mai multe casuri însă suntem nevoiați a constata, că nici cu forțele noastre nu putem zidi locașuri pentru cultură și progres.

Este deci o anormală stare de lucruri, cea de ași a noastră, și trebuie să ne tragem bine seamă, căci îndreptarea ei spre bine nu atâră delă noi. Ea este susținută în mod meșteșugit, și este susținută ca necesitate organică în lupta de rassă decretată de dogmă politică în statul nostru.

În stare normală lucrurile ar merge și la noi, ca'n toată lumea. S'ar designa an de an persoane vrednice, s'ar prevedea bogat cu cele trebuincioase, și li s'ar arăta porțile țerei. În excursiunile pentru cercetarea după lucruri archeologice astfel de oameni s'ar putea abate și prin munții apuseni, spre a cerceta după anticități.

La noi stă lucrul altcum. Sunt un soi de literați privilegiați, al căror principal merit este a nu ști limbile patriei, după cum adecă nu le știu cei chemați cu aplicarea justiției și administrațiunii. Documentele vechi românești în ochii acestor oameni nu pot avea preț, mai întâiu pentru că ei nu le pricep, a doua când le-ar pricepe, n'ar avea chemarea a le păstra și scoate la lumina zilei.

Trăim adecă în zilele noastre, și trebuie să ne îngrigim noi de toate cele trebuincioase.

Preste aceasta suntem oameni sêraci, avisați la muncă grea, tot momentul ne este computat. Prin urmare trebuie căutată o cale pe care ușor — înțeleg fără mare jertfă materială și de timp — să putem pune puterile noastre în serviciul cauzei naționale.

Cele mai multe din datinile poporului nostru sunt foarte atrăgătoare și de o însemnătate tradițională.

Atât sunt de frapătoare încât au atras chiar și admirațiunea străinilor.

Nu ne este însă scopul aci de a constata întrucât ele valorează ceva sau viceversa, aceasta înțelegere au fost desbătută și deslegată de oameni poate mai competenți.

Scopul nostru e de a pune sub ochii cetitorului câteva datini cari odinioară împodobiau viața cetățenească a patriei lor și plebeilor romani, dar cari astăzi sêrvesc de podoabă colibeii țeranului român.

Fiindcă e vorba de obiceiurile bune, e de observat ca acestea nu numai nu trebuiesc stirpitate ci din contră încurajate și alimentate.

E un adevăr recunoscut de toți, că datinile bune au fost cari au nutrit moralitatea în sinul poporului nostru, cari prin urmare au contribuit mult la formarea caracterului blând.

Aceste datini, cărora le atribuim o importanță atât de mare și nu fără cuvânt, în multe privințe sunt tot aceleași a le strămoșilor nostri delă cari am moștenit aceea patrie scaldată de nenumerate ori în sânge românesc.

Nu va fi, credem, fără de interes să vedem cam ce fel de datini și credințe antice romane, sau păstrat de colonistul lui Traian în orientul Europei.

Așa resonăm noi, și credem că suntem fideli interpretori ai sentimentului public din poporul nostru.

Felicităm ideea, o felicităm din inimă, căci ea este salutară, și atragem asupra ei atențiunea publicului.

În zilele de earnă preoții, învățătorii și cărturarilor nostri delă sate dispun de mai mult timp pentru indeletnicire în cetit și scris. Se vor face nemuritori dacă ne vor da mână de ajutoriu spre a realiza scopul indicat de noi pe calea întreprinsă.

Țiaristica română stă la dispoziția fie-căruia. Prin informațiuni esacte mult putem folosi cauzei comune.

Cu chipul acesta vom zidi templul culturai noastre și tot românul va putea dice cu satisfacție: și eu am contribuit la clădirea acestui edificiu măreț.

Revista politică.

Delegațiunile în comisiuni pertractează obiectele încredute competenței lor. În numărul trecut am făcut amintire despre enunciațiunile ministrului de esterne contele Kálnoky în comisiunea delegațiunilor austriace pentru afacerile esterne. În cele următoare vom schița enunciațiunile ministrului.

La începutul vorbirii s'a rugat ministrul să i se privească vorbirea de confidențială. Nisuițele monarhiei austro-ungare au fost îndreptate spre susținerea păcii. Noua ordine de lucruri creată în Orient prin tractatul delă Berlin a fost suprema îngrigire a statelor europene, fiind condiționată delă aceasta pacea europeană. S'au luat deci măsuri ca popoarele din aceste state să se desvolte, și pacea să nu fie conturbată de nimenea. Rivalitatea statelor mari în special cea dintre Austro-Ungaria și Rusia s'a delăturat, și s'au restrins fie-care la ceea ce este posibil și pentru una și pentru alta. Ajunse odată la convingerea că basa actuală este de ajuns pentru desvoltarea statelor balcanice, care nu jignește interesele altora, Austro-Ungaria și Rusia cu interesele sale deodată promovează și interesele acestor state.

Referințele noastre cu Germania sunt de tot intime, întocmai după cum au fost ele și până acuma. Aceste referințe pacinice garantează pacinica desvoltare, delă care depinde bunăstarea materială și intelectuală a locuitorilor patriei.

Din incidentul călătoriei țarului la granițele împărăției sale, el și-a exprimat dorința, că ar voi să se întâlnească cu monarhul nostru. Asemenea do-

Tradițiunea ne spune că pe timpul când și-a pus pe cap cununa de rege primul dintre regii Romei, această cetate care se aventă la o putere admirabilă nu avea cetățeni. Deci prima îngrigire a lui-Romul a fost de a suplini acest gol adenc simțit

El și făcu iute și în grabă planul cum ar putea să impopuleze Roma pe ori și ce căi.

Planul reuși de minune căci era bine precalcultat.

Făcu deci din Roma un asil liber pentru toți și în curând se adunară din toate părțile cu mulțimea căci după țicala românească: „numai lac să fie, broaștele se adună.” Așa fu și aci.

Mulțime de oameni de toate categoriile năvăliră în cetatea liberă, carea primind-o cu brațele deschise i încălță la sinul seu făcând dintrênșii tot atâți giganți de cari începură a se înfrica popoarele din giur.

Romul însă ca să-și vadă asigurată existența stă-tulețului seu avea lipsă și de secul femeesc.

Pentru a-și vede și aceasta dorință realizată recurse la înșelăciune, invită deci pre Sabini și Latini dimpreună cu fetele și nevestele lor la sêrbarea consualiilor.

Când spiritele erau mai agitate; când petrecrea era mai animată la signalul dat de Romul, unul fiecare ia câte o femeie și fuge cu dênșia în Roma,

FOIȚA.

Câteva obiceiuri și credințe de ale romanilor antici, păstrate în poporul nostru.

Poporul român peste capul căruia au trecut atâte viscole și fortune în cursul veacurilor, ca să-și arate pietatea și recunoștința sa față de străbunii sei, au păstrat ca niște scumpe tesaure între altele și multe din datinile și moravurile acestora.

Mai mulți bărbați de renume, călătorind prin țerile române au aflat consonanță admirabilă între porturile și datinile româncei delă Carpați cu a femeiei italiene de pe lângă poalele Apeninilor. Ba dênșii în fața Europei civilizate, în fața tuturor inimicilor națiunii noastre au susținut-o ca pe una din dovețile cele mai eclatante a înrudirii noastre cu celelalte popoare din vița latină.

Românul credincios datinilor sale și aderă cu inimă și suflet la dênșele.

Acest adevăr e atât de evident, încât nu mai are lipsă de nici o dovadă.

Ori și cine care a avut fericirea să petreacă în mijlocul acestui blând popor, nu odată a esperiat cât e de anevoioasă ba chiar imposibilă încercarea de a estirpa unele datini și moravuri.

rință a avut și împăratul Germaniei de a se întelni cu țarul Rusiei. Resultatul acestor dorințe a fost întrederea dela Skierniewice. Prin această întredere s'a dat cea mai mare dovadă despre nisuițele pacinice, de care sunt conduși acești trei monarhi și guvernele lor.

Nu mai puțin intime sânt referințele noastre cu Italia.

Enunțările ministrului de externe au fost primite cu multă satisfacțiune. Asemenea și cele privitoare la intențiunea guvernului de a păși în raport comercial cu Grecia încheiând o convenție comercială.

Privitor la rețeaua drumurilor de fer ministrul a adus la cunoștința delegațiilor, că Turcia nu a co-răspuns până acuma stipulațiilor decretate în conferența de patru pe baza congresului dela Berlin. Promite însă că guvernul și va da toată silința spre a îndupleca pe poartă la împlinirea detorințelor sale. În numărul trecut noi am vorbit mai în special despre întreprinderile private cu baronul Hirsch care au dat ansă la neînțelegeri între poarta otomană și întreprindători. Cestiunea este deci pusă la ordinea zilei, și delegațiile vor avea a o deslega, după cum se va crede că este mai ecutabil pentru ambele părți.

Mai însemnate au fost enunțările ministrului de externe privitoare la întrebările puse de Dr. Rieger. Dr. Rieger a întrebat dacă se poate spera că va avea viața pacea basată pe raportul nostru cu Germania, la ce ministrul a răspuns, că raportul nostru cu Germania are basă solidă, el este faptă, despre care, nu mai încapă îndoială, și că pe el se bazează toate referințele noastre cu statele europene.

Luându-se esposeul ministrului în desbatere specială s'a primit în toate punctele. Cu privire la punctul despre academia orientală, conducătorul cehilor Dr. Rieger a propus ca la această academie să se institue o catedră și pentru limba românească. Ministrul a răspuns că instituirea de asemenea catedră nu împinșă greutăți, cu atât mai vêtos nu, cu cât și acuma sunt acolo elevi, cari de acasă cunosc limba românească.

Diariul din București România schițează în următoarele un articol al diariului „Allgemeine Zeitung” dela 2 Novembre a. c. privitoriu la alegerile pentru parlamentul Germaniei.

Cu toate că raporturile de partid încă nu se poate precisa cu siguranță ce fel vor fi în parlamentul german, totuși se poate afirma încă de pe acum că întreaga alcătuire a Reichstagului nu va diferi prea mult de ceea a situațiunii din sesonul parlamentar trecut. Conservativii și liberalii naționali au câștigat dela așa numiții independenți un număr destul de însemnat de cercuri, pe când centrul reapare pe avrena parlamentară în numărul de mai înainte. Perderi adevărat simțitoare au de înregistrat sus numiții independenți și partida dîșă a poporului din Germania de miadăși. (Suddeutsche Volkspartei.) Dar nu mult însemnează faptul, că aceste fracțiuni politice dispun cu 30 de voturi mai puțin, voturi ce se reportează acum pe conservativi, liberali naționali și democrați — sociali, căci situațiunea parlamentară în general a rămas tot aceeași.

Ceea ce trebuie să se remarcesc bine însă de pe acum este viitoarea tactică a partidelor. Partida cea mai numeroasă din Reichstag, Centrul, va pune multe bețe în roata guvernului, și e probabil că această partidă, ce până acuma a spriginit mult guvernul pe tărâmul politicii econo-

mice, de aici înainte o să facă o schimbare de front. O altă împregiurare, care asemenea nu trebuie scăpată din vedere este că Centrul de multe ori și va vedea rëndurile întărite cu guelfii și reprezentanții poloni.

Acest articol semnificativ termină astfel:

Încontestabil că cel mai important rezultat al alegerilor petrecute este marele succes al partidei democratice-sociale. Isbânda aceasta însă n'a putut surprinde pe nimenea mai ales pe acela, care a urmărit cu pricepera mișcarea partidelor în capitala țerii. Înmulțirea populațiunii în orașele cele mari esplică de ajuns fenomenul creșterii elementului socialist. Credem însă că nu sunt întemeiate fiorile cei cuprinde pe unii de izbânda partidei democratice-sociale, căci și aceasta trebuie recunoscut de toți, democrații sociali au să și mulțumească biruința lor moderațiunii și bunei cuvinițe ce a manifestat în tot timpul alegerilor. E de dorit ca tactica acestei partide să fie și să rămână conformă atitudinii observate în alegeri.

Când partida poporului (Suddeutsche Volkspartei) eșise învingătoare din alegerile trecute, principele Bismarck o boțezase, o stea ce resare, dar nu fără oare care ironie căci în urmă a abusat de puterea ei. Numirea de stea ce resare e va putea potrivi acum mai bine partidei democratice-sociale, dacă va ști să se folosească moderat de puterea ei.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta, 3 Novembre 1884. Domnule Redactor! La nedumeririle părintelui Titu Gheaja descoperite în „Telegraful Român” Nri 121 și 122 cu privire la §. 66 din proiectul de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan, elaborat de mine la provocarea oficioasă a acestui consistoriu, fie-mi permis a-i observa, că eu în §. 66 n'am regulat competența nici procedura disciplinară, ci am constatat numai necesitatea elaborării unui regulament disciplinar pentru toate persoanele oficioase din întreaga metropolie, — eară până se va întempla aceasta ce se ține de disciplina asupra singuratecelor persoane dela consistoriul metropolitan, sau chiar asupra întregului consistoriu ca atare, am constatat necesitatea de a se susține praca observată până acum. — Noi așa știm, că și până acum disciplina asupra singuratecelor persoane dela consistoriul metropolitan a eserciat-o în prima linie metropolitanul; el poate dojeni, suspenda, și respective, încât denumirea atarnă numai dela el, — chiar și dimisiona pre fiscalii și pre servitorii dela consistoriul metropolitan. Noi știm mai departe, că și consistoriul metropolitan a eserciat, unde a fost de lipsă, atare disciplină. Apoi chiar și între conclusele congresului vom afla mai multe casuri, unde el a eserciat asupra consistoriului metropolitan și asupra episcopilor un fel de disciplină admonindu-i la împlinirea datorințelor lor.

Nici nu se poate altcum, pentru că persoanele dela consistoriul metropolitan nu se pot trage sub disciplina mai întâi a scaunului protopresbiteral, apoi a celui diecesan și numai în a treia instanță a celui metropolitan. Pentru persoanele oficiale ale consistoriului metropolitan trebuie prevedută o competență disciplinară, care începe numai din cercul acestui consistoriu în sus. Înțelegem aci numai cât se atinge de faptele punibile comise în calitatea lor de oficiali ai consistoriului metropolitan.

Eată dar datina care a sburat pe aripile timpului până în zilele noastre deși nu tocmai în forma sa de tot pură dar totuși mult puțin apropiată de aceea.

Cercetând mai deaproape datinile dela nuntă, ne convingem tot mai mult de proveniența română a acestora.

Deși datinile dela nuntă diferesc după ținuturi, totuși sunt unele oare cum generale, pe cari le aflăm la aproape toți români.

După cât am cunoștință parte prin experiența propriă parte prin informațiunile câștigate, după ce se fac toate preparările de nuntă, mireasa gătită ca o floare, înainte de venirea nuntașilor se închide în o chiliă cu o femeie, bună amică sau cunoscută. Unul dintre nuntași merge la ușa chiliei și schimbând câteva cuvinte cu cele din lăuntru; împinge ușa cu forță, răpește mireasa din brațele amicei sale, o duce la ceilalți consoți ai sei și de aci pornesc cu toții cu mare pompă la altariul sânt unde conform ritului nostru se face ceremonia usitată.

Originea acestei datini încă nu o putem căuta airea decât la romani, de oarece și aceasta e un fel de răpire ce aduce în câțva cu cea practică la împopularea Romei.

După ce odată Roma s'a împopulat și după ce existența ei se asigurase, ear puterea ei creștea mereu, ne spune Iustinian că Romanilor nu le era

Nu stă ce dîce părintele Geaja, că nici alte corpuri legislative nu eserciează disciplină. Ba eserciează Dîu! Căci ce e provocarea președinților dietali la ordine și eschiderea escedențelor din ședințe, alta decât disciplină? Și conciliile ecumenice n'au eserciat disciplina sa chiar și asupra patriarhilor? Avutau ele de lipsă se înceapă disciplina cu ei mai întâi dela scaunele protopresbiterale însus?

Domnul Gheaja e bun canonist — caute prin cărțile sântilor Părinți și va afla destule casuri de disciplină chiar și în adunările legislative ale bisericii ecumenice.

Părintele Gheaja știe să spună de mai multe canoane bisericesti, după cari pe preoții nu-i poate alt cineva judeca, decât arhierii, eară pre arhierii numai sinodul arhieresc și dacă nu ar fi sinod arhieresc, — apoi episcopii vecini și respective patriarhii. Are drept părintele Gheaja, — dară numai încât se atinge de delicta curat dogmatica și spirituali. În acestea mirenii nici nu se amestecă și dacă n'ar fi sinod arhieresc sau dacă acesta n'ar vrea să facă întrebunțare de puterea sa disciplinară, apoi nici nu e de lipsă, nici consult, ca arhierii nostri să fie trași sub judecata arhierilor și patriarhilor vecini, — că avem un Dumneșu, care le știe toate și e arhierul cel mai mare al bisericii și i va pedepsi cel mai înalt for disciplinar al seu, după cum va afla de lipsă în prea'nalta Sa înțelepciune. Însă preotul ca și arhierul prelângă spiritual mai este și funcționariu bisericesc și și cetățean al statului și ca atari stau sub deosebite jurisdicțiuni disciplinare. Ean să cerce părintele Gheaja cu canoanele înainte procurorului de stat să apere pre vreun preot tras în cercetare de crimă, dîcînd, că nu recunoaște legile statului, ci numai canoanele după cari pre preot are să-l judece numai arhierul seu; că procurorul și-l pune la umbră și pre preot și pre apărătorul.

Tocmai așa stă treaba și cu arhierul în afacerile externe bisericesti, scolari și fundationali, nici canoanele spirituali cu acestea n'au de a face nici jurisdicțiunea civilă.

Preotul ca și arhierul în trebile externe administrative bisericesti, scolari și fundationali este un funcționariu ca tot funcționarul bisericesc fie acesta cleric sau mirean — tot una. Dacă el nu va asculta și nu și va împlini datorințele funcțiunii sale administrative, atunci va ave bunătate a se supune la legile disciplinare, ce le va aduce congresul, dacă mai vrea să tragă plata ca atare funcționarului și dacă nu vrea ca instituțiunile bisericii noastre să cadă în disoluțiune totală.

Eată numai aceste le-a avut în vedere §. 66 al proiectului de regulament pentru Consistoriul metropolitan.

Acest regulament conține numai delineaamentele principali, între cari dacă congresul le va primi, precum le-a primit și sinodul archiecesan de astă primăvară, congresul va face în el modificările, ce le va afla de lipsă și de folos.

Qui bene distinguit, bene docet.

De altmintrelea părintele Gheaja merită recunoștința noastră, că și-a luat osteneala de a face studiu din amintitul proiect de regulament.

I. cav. de Pușcariu.

Cred că mai fie-căruia i s'a dat ocașiune de a vedea la poporul nostru câte un cas care în esență aduce cu acesta. Este știut că amorul curat dacă vrei să-l cauți îl găsești cu prisosință la tinerii de sat.

Stabilindu-se între un fecior și o fată de țeran nește relațiuni intime, ori-ce încercare de a le frânge rămâne zădarnică. Înțelegem atunci când aceste sunt stabilite pe nește base adevărate.

Iubirea aceasta devine atât de pronunțată, încât chiar contra voinței părinților dîșii și eroesc diferite planuri pentru modul cum ar pute să ajungă la o viață comună, în carea le va suride norocul și vor putea să guste cu plăcere din fructele ostenelelor lor.

Întemplantu-se ca planului lor să se opună voința părinților și rezistența acestora crescînd din ce în ce, ultimul refugiu este decisiunea tinerului de a răpi cu forță fata dela părinți. Aceasta decisiune se și esecută cu vre-o ocașiune. Se înțelege că rari sunt casurile acestea dar totuși destule ca să confirme cele dîșe.

După ce diferitele încercări a părinților de a și redobîndi fata nu duc la rezultat, apoi în urmă „volens nolens” se învoesc și ei, ear tinerii duc o viață plină de focul iubirii, de încredere reciprocă și de sinceritate, cari daruri nu le prea veți strălucind prin salone.

permis a se căsători cu streine decât cu romane. Cel ce cufeza a nu respecta această lege era tras la dare de seamă și se supunea unei aspre pedepse. Stînd lucrul astfel ei nici nu se căsătoriau decât cu femeii din națiunea lor.

Această datină se află pretutindenea la poporul nostru. Toți știm din propria-ne esperință, că țeranul nostru ține la aceasta ca la o datină sfântă. Și dacă se mai observă câte o abatere, apoi aceasta provine numai dela clasa inteligentă unde conlucră firește într'un mod puternic și amorul orb dimpreună cu alte împregiurări. Mai mult poporul nostru ține și la aceea ca fata să fie nu numai de aceeași națiune dar chiar și din acel sat. Această firește și are rațiunea sa.

La întrebarea ce li-o adresezi că pentru ce țin ei atât de mult la aceasta, mai totdeauna primești răspunsul, pre cei din satul nostru i cunoaștem din toate punctele de vedere sau după limbajul lor, le cunoaștem „vița și sîmînța.”

Mai multe sunt cauzele pentru cari nu se abat ei dela această credință și convingiune.

De altcum streinul nu prea are trecere înaintea poporului nostru. Lipsa de iubire fată de strein o poți judeca ușor și din numirea cea de tot caracteristică de venitici, cu carea se îndatinează a boțeze nu numai pre cei de altă națiune dar chiar și pre cei cu locul natal de airea.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Postal). Se scrie concurs pentru ocuparea postului de magistrul postal în comuna Herman (comitatul Brașovului). Condițiuni: Contract oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: Salariu 150 fl. pașal de cancelarie 40 fl.

Suplcele au să se aștearnă la direcțiunea postală din Sibiu, în trei săptămâni.

* (Postal). Comunicația între posta centrală din Szepesi Szt. György și postele ce stau în legătură cu aceasta din 11 a curentei va fi următoarea:

Mersul:

Pleacă din Szepesi Szt. György	1	oară	30	min.	sara
Ajunge la Málnás	3	"	45	"	"
Pleacă din Málnás	3	"	50	"	"
Ajunge la Bikszád	5	"	20	"	"
Pleacă din Bikszád	5	"	—	"	dim.
Ajunge la Málnás	6	"	30	"	"
Pleacă din Málnás	6	"	35	"	"
Ajunge la Szepesi szt. György	8	"	50	"	"

* (Principesa Elena Cusa.) Cetim în foile din România că fosta doamnă a României bine voind a oferi în fiecare an sume de bani, pentru a se cumpăra cărți și alte obiecte de studii copiilor, săraci din școala comunei Ruginoasa de județul Suceava, și din școala primăriei Ruginămuri pentru interesul ce poartă junimele studioase din școlile rurale.

Bine ar fi când astfel de exemple n'ar rămânea neimitate.

* (Diar de toată ziua.) Desvoltarea treptată ce a dobândit-o jurnalul „Poporul” în curs de 14 ani dela a lui fundare, îi permite astăzi de a reapare în toate zilele. El revine astfel la același nivel cu acele jurnale, care pot înfringe pe lecturii în mod repede și satisfăcător, păstrându-și neclintit fondul de credințe și care a inspirat totdeauna interes bărbăților de elită și de onest caracter.

Totuși, de acum înainte direcțiunea personală a d-lui N. Bassarabescu urmează a înceta, de oare-ce domnia sa însuși a bine-voit a o ceda unui Comitet, compus din elemente tari ca și dânsul în opozițiune, cari primesc de o potrivă răspunderea pe viitor.

Astfel renforțat „Poporul” se recomandă atențiunii publicului luminat și patriot.

El va eși în toate zilele, la amiazi, cu un serviciu de informațiuni speciali, cu știri comerciale și judecătorești și cu depeșele ce se transmit din streinătate prin Agentia-Havas, la care se află abonat. În deosebi va sprinji comerțul român contra concurenței fabricatelor streine, cari se ofere prin cataloage și altele.

Primul număr cotidian începe duminică 21 octobrie curent.

* (Misericordie Brașovului). Sub datul 22 Oct. ni se scrie din Brașov:

Prăpastie periculoasă în partea cea a oamenilor liniștiți pe la meșul nopții din partea vagabunilor și alte însușiri de felul acestora caracterizează orașul nostru.

Adi (22 l. c.) pela 11 oare din zi o cabrioletă elegantă trasă de doi cai sprinteni ca fulgerul și mânășă de un bărbat al cărui esterior dedeua a fi viitor, — eși din lăuntru al estății Brașovului pe poarta târgului cailor apucând calea spre gimnaziul român în suburbiul de sus numit Scheiu.

La trecerea canalului celui mare, care vine de „după vale” spre „după ziduri” către hotelul Nr. 1 caili și făcând vânt de un băț, ce îl antorce în bășcă în mână și cărniră puțin de drum astfel încât se lovă cabrioleta de grilegiul (răslogii) podului. În acest moment, cabrioleta, cai, stăpân, servitori dispărură ca printr-o, minune din vederea pământenilor, numai în fundul părului adânc ca de 5 metri să mai pută presupune, că se vor fi aflând, acolo și erau. Grilagiul era putred total, astfel încât e mirare, că nu l-a doborât vântul până în aceste momente nefaste. Din fericire atât stăpânul cât și servitorii precum și caili au scăpat numai cu unele contuziuni nu tocmai periculoase, dar după ce scăpară cu viață și eșiră cum putură din prăpastia neapărată ce se vedea? Iată un polițist, care provoacă pe stăpânul cabrioletului a-l însoți până la oare ce a să plătească grilegiul ruș. Este oare aceasta curtoisie săsească ori maghiarească? Spre clarificare însemn, că polițistul era sas ear nefericitul maghiar.

Abstragând dela soliditatea răslogilor podului din estiu, să aruncăm privirea către alt pod, care se află pe același canal în distanță ca la 80—100 de pași. Țermurul acestui canal e de o înălțime cam de 5 metri cum spusei mai sus, și cu toate acestea nu este apărat cu răslogi sau grilagi, deși acel loc e foarte cercetat. La câmp afară unde nu sunt locurile așa cercetate și nici țermurii așa de înalți, se pun astfel de apărătoare de primeștii, în centrul

orașului însă nu se face aceasta și unde se face, e pacostea, că lemnul e putred. Ce atestat de bună administrație pe aici noi??

Am pomenit la început ceva despre vagabunul! Nu știu cine vor fi, dar n'aș voi să-i vatăm. Destul atâta, că nopțile menite pentru odihnă, ca la toată lumea, seamănă mai mult cu niște scene de luptă sfașietoare între fiară sălbatică. Toate — întâmplări, cari ne fac să ne îndoim, dacă mai trăiește vre-o poliție pe aici sau a trecut la cele eterne? ori că trăiește doară numai numele Dumniaei?

* Intr-o școală în oara de religioasă învețătorul: Unde sunt adunate învețăturile noastre creștinești? Elevul resolut: în Sibiu!

* (Moltke de 84 de ani). La 25 Octombrie noua mareșal de Moltke a sărbătorit la proprietatea sa Kreisau a optzeci și patra aniversarea a nașterii sale.

Mareșalul suferă mult de o oftalmie și de o vechi rană la picior.

* (Kleberg și Marlin). Pertractarea finală asupra acestor ucigători se va ținea în 24 Novembre n. la tribunalul din Sibiu. Bătrânul Marlin, avocatul, despre care se susține că ar fi urzitorul intelectual al crimei este transportat în institutul alienaților.

* (Bajocură.) O damă romană susține că ar fi numai de 30 de ani, Cicero a șis: E drept căci de 30 de ani tot aceasta aud că o afirmi.

* (Regele macedonian Filip), născându-i femeia un fiu, anume Alesandru cel mare, nu s'a putut răbda să nu i scrie lui Aristotele, celui mai celebru învățătoriu, următoarele cuvinte: Ai să știi că s'a născut fiu. Sunt dator ceriurilor cu recunoștință nu pentru că s'a născut, dar cu deosebire pentru aceea, pentru că a avut fericirea de a se naște pe timpul teu. Sperez, că instruat și educat de tine, va fi demn de a-mi urma!

* Țiarele din România, în specie „Telegraful” află cu plăcere că un român din Transilvania d. Mircescu stabilește în apropiere de abatoriul din capitală o fabrică, în care se va utiliza sângele ce se perde acum fără nici un folos pentru producerea vâpselii cunoscute sub nume de Albumin.

* (Etruria) e nmele celui mare vapor, care numai luna trecută s'a pus pe apă la Glaskow. El a fost construit pentru compania Cunard:

Dimensiunea lui în lungime e de 160 m. 75 cm. în lățime de 17 m. 40 cm.; spațiul din lăuntru e de 12 m. 20 cm.; cuprinde în sine 8,000 tone și mașinile sunt de 14,000 cai.

Pot călători pe el 720 persoane de clasa I, se susține că ar fi cel dântiu dintre vapoarele cari merg mai repede pe oceanul atlantic.

* (Condory Vilmos.) poate Kondory, neguțătoriu de vin a fost scos după cum i se scrie diarusului „Egyetértés” — din Berlin și de pe întregul prusian. Corresponsentul lui „Egyetértés” dice că Kondory ar fi ogor născut în Bonyhád, de profesie neguțătoriu de vin. Se spune mai departe că bucuria bravilor maghiari din Berlin e mare, că au scăpat de Kondory și cu el din inpasul de a mai fi espuși rușinei cauzate de conaționalul lor scandalos, căci acesta s'a purtat cât se poate de miseleșec.

Va se știe nici un toți unguri sunt culți, de bine vedem din acest cas nici chiar aceia, cari pleacă în esperințe prin țeri streine. Unde esti civilizație?

* (Societatea Camorra) De secli există în Neapole și impregiurime această societatea, care la început era de natură politică, în timpul din urmă însă s'a degradat la rolul de bandit. Legătura între membrii ei e atât de puternică, încât poliția nici odată n'a fost în stare să-i nimicească total. În timpul mai recent au dispărut, dovadă însă că nu s'a nimicit total este timpul catastrofei dela Ischia și cholera de acum din Neapole. Camorristii ambe aceste impregiurări le-au tolosit pentru a despoia populațiunea. După catastrofa dela Ischia s'a răspândit vesteea prin Neapole, că în decursul nopții are să urmeze o tempestate groznică, și până când alergau oamenii ca nebuni de pe o uliță pe alta, camorristii au jefuit casele lăsate de proprietari.

Despre organizațiunea camorristilor servește cu date foarte interesante „Piccolo” din Neapole. Într-atele descrie judecătorii și legile acestei societăți. Nu de mult i-a succes poliției din Neapole a pune mâna pe unii dintre cei mei de frunte această societate și încă pe timpul când chiar țineau judecată asupra unui „giovannoto onorato” (strengărel de omenie) din cauză că a avut obrăznicia a lovi în față pe unul, căruia i era subaltern pe „piccinotto”. Când i-a succes poliției a străbate în localul, în care se pertracta cauza, fiscalul societății chiar cetea încusa, prin urmare a fost norocoasă a pune mâna pe toți membrii, cari compuneau jude-

cătoria. Judecătorii societății se împart în mici și în mari. Trei mari sunt în Neapole sub numirea „Gran mamma”; fie-care și are cerul de activitate. Judecătorii și țin adunările de două-ori pe săptămână: vineri, ca să aducă sentință asupra celor acuzată; sâmbăta, ca să aducă „bank”-l sau resolutul săptămânii trecute. Agendele fiscalului de regulă le conduce femeie sub numirea de „spagnia.” Piccinottoului i stă în drept a fi judecat de unul cu care e pe aceeași treaptă. Președintele în ședințe ocupă loc pe o bute mare, ear juđii pe buți mai mici. Numele servitorului tribunalului e „sorec” (șoarec), a pășitorului care tribesc după polițieni, e „appostacane” (câni pășitori de case). Membrii ordinari ai Camorrei se compun din cei apăsați prin contribuțiuni și pleava poporului din Neapole. Judecătoria aduce sentințele pe baza unei legi scrise, pe care o a compus la 1647 Sarecordo călugăr carmelit. În anul acesta s'a înființat și camorra. În aceste legi este normat câtă contribuțiune au să plătească nemembrii societății și că ce fel de uniformă au să poarte diferitele clase ale Camorrei. Societatea împarte și semne decorative. „Inelul de fer” („l'anello e ferro”) e merit pentru cei cu pozițiune mai înaltă, și la o atare poziție ajunge numai de 30 ani, și cari au omorât cel puțin 10 agenți polițienești sau apoi aceia, cari s'au distins prin tâlhării și în starea în drumul oamenilor. „Cartea sfântă” enumără și soiul pedepselor, este vorba în ea și de amendă în bani. Dacă atât acuzătorul cât și acuzatul este bărbat au să puște acuzătoriu în fața lui și acuzatul asupra altuia cu ochii legați și înainte martorilor; dacă e în ceartă un bărbat cu o femeie sau două femei atunci duelează cu bastoane. Dacă se naște vr'o diferență între judecătoria superioară și cea inferioară cauza să aplanează cu arme dar cu deosebire cu revolvere. Toți juđii societății cunosc șutera-ne Neapole și fie-care piccinotto știe de pe mape, care o are la sine, că în câtrău are s'o ia spre a eși la lumina zilei.

* (Provedința cerească.) Ori în câtrău te vei întoarce Dđeu este înaintea ta; toate produsele sale și le-a umplut cu sineși. Cuvintele lui Seneca.

Provedința cerească conduce lumea, aceea îngrijește de afacerile publice și private ale oamenilor. Cuvintele lui Cicero.

* (Însurășeilor.) Un tinăr întrebă pe Pittacus, că pe care din două virgine ar fi mai consult se o i-a de socie, pe cea asemenea lui sau pe cea de rang mai înalt? Pittacus l'a îndrumat la locul, unde se jucau copii, unde va căpăta răspuns la întrebarea pusă. S'a dus tinărul acolo și a și auzit cum copii diceau între sine: Alegeți una asemenea ție.

* (Calitățile.) La romanii cei vechi era în us ca mireasa în momentul când pășa pragul mirelui, amintea pe femeia lui Tarquinius Priscus pe Caja Caecilia, care ca regină a fost cea mai chivernisitoare femeie, esemplul tuturor femeilor. După aceea duceau înaintea ei caierul și fusul, ca emblema hărniciei fimești.

* Mania oamenilor, de a redacta foi crește din zi în zi Tudor Vladimirescu e titula diarusului apărut decurând în Severin.

* (Prostii.) Sunt trei soiuri de prostii a șis Duclos: a nu ști nimic, a ști rău ceea ce știe, și a ști alt ceva de cât aceea ce trebuie să știe.

* Numai unde este iubire reciprocă între bărbat și femeie poate exista armonia ca în casa lui Themistocle, care cu blândeță rară asculta de sfaturile femeii sale Archippa și vice-versa. Dela ei datează și gluma următoare: Archippa ascultă de fiul seu de Cleophantus, Themistocle de Archippa, Athena de Themistocle, întreaga Grecie de Athena, Europa de Grecia, lumea întreagă de Europa.

* (Păcălitură.) Uu înșelătoriu în loc de a vinde unei femei romane mărgele adevărate, i-a vândut de celea de sticlă; femeia indignată l-a părut lui Caesar. Caesar a dispus prinderea și aruncarea lui înaintea unui leu. Când au deschis colivia, în care era să fie pretinsul leu, în loc de leu a sărit înaintea înșelătorului o pisică. Poporului, care admira acest lucru miraculos i-a strigat Caesar: De oare-ce a înșelat, (Merici și el de a fi înșelat!

* (Medicină.) Cercetând Diogenes pe blamatul Anthistenes, acesta în durerile sale a exclamat: Cine me scapă pe mine de durerile aceste? Diogenes i arată o sulită și-i zice: Aceasta! La ce i-a replicat Anthistenes: N'am vorbit despre viața, ci numai despre durerile mele!

* T. Manlius a fost ales de consul, el însă n'a voit să primească din cauză că suferea de durere de ochi și dicea, că nu e cuvincios ca unul care se uită cu ochi străini, să dispună capetele altora.

* (Bibliografie). „România liberă,” suplement literar de Duminecă 21 curent, are următorul sumar: *Bazm Iaponez*, poezie de Dim. C. Olănescu. *Despre determinism*, de Stef. C. Mihăilescu. *In ideal*, poezie de D. Z. Stofe. *Poezie de C. Mille. Lecțiune*, după d. T. Maioreșcu. *O suferință*, poezie de * *) *Ochi*, poezie de Gheorghe din Moldova. *Musica chineză*, de Mat. *Din Bucegi*, poezie de V. P. *Rotul Dramei* de V. P. Corespondență.

— „Convorbiri literare,” apare la 1 a fiecărei luni sub redacțiunea d. Iacob Negruzzi, numărul 7 din 1 Octombrie v. a. c. a apărut cu următorul cuprins: *Dragoș și Bogdan*, fundatorii principatului moldovenesc, studiu de D. Onciul; *Valachia în*

1848, amintiri și întâmplări de călătorie de Ubcini, (Scris. II), trad. de S.; *Istoria a doi cai*, de N. Valenti; *Costache Negre* (un document pentru istoria noastră contemporană) de Al. Papadopol-Calimach; *Don Chișot dela Manșa*, trad. din span. de St. G. Vêrgolici (urmare); *Din trecut*, poezie de N. Gane; *Bosforul*, poezie de Ascanio; *Țilele Babei*, poezie de B. P. Hasdău; *Fum*; *Când me gândesc în urmă...* poezie de D. Zamfirescu; *Țiganul*, trad. în versuri de V. Pogor; *De ce?* poezie de X; Bibliografie.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 6 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.90	122.50
Renta de aur ung. de 4%	93.75	93.75
Renta ung. de hârtie	89.55	89.55
Renta de aur austriacă	103.20	103.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.30	97.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	119.—	119.—
Obligațiuni urbariale temeșane de	100.—	100.—
Galbin	5.77	5.76
Napoleon	9.69	9.67
London (pe polița de trei luni)	122.25	121.95

Nr. 118. [927] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea unui post profesoral la gemnasilul gr. or. român din Brad, protopresbiteratul Zarandului și anume pentru: Istoria naturală și Geografia, ca studiu principal și una din limbile vii ca studiu auxiliar, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român” în cari și se va efep-tui și alegerea.

Salariul anual împreună cu acest post e 600 fl. și decenale de câte 100 fl.

Concurenții vor adresa petițiunile lor subscrisului președinte al comitetului gimnasial, instruite cu următoarele documente:

a) Că sunt români de religiea gr. or.

b) Că au calificațiunea prescrisă de art. XXX. din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Din ședința comitetului reprezentanței gimnasilului gr. or. român din Brad.

Brad, în 11 Octombrie 1884.

Vasiliiu Damian,
protop. și președ. comitetului.

Nr. 195 [925] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III-a din comuna Fênașe în protopresbiteratul Cetății de peatră, pentru reintregirea acesteia se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Dela 160 familii câte o măsură mare de cucuruz sfermit.

b) Usufructul anual a 3 cimiterii.

c) Stolele dela anumitele funcțiuni proțești statorite pe baza decesiunii sinodului protopresbiteral din a. 1872.

Toate aceste computate la oialtă dan un venit anual de 400 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie au a-și așterne cererile instruite în sensul prescriselor Stat. Org. și a Regulamentului pentru parochii din 1878 până la termenul susamintit la subscrisul oficiu ppresbiteral per K.-Monostor.

Cărpiniș la 27 Septembrie 1884. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Șovrea,
protopresbiter.

Nr. 25. [921] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Cara, protopresbiteratul Clușului, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt;

a) Casă, grădină și sesiunea parochială în preț de 212 fl. 50 cr.

b) Dela 90 familii câte ună merță cucuruz sfêrmit și câte o și de lucru, ear dela 24 familii neorustice câte 2 și de lucru în preț de 64 fl.

c) Stola computată în 58 fl. 90 cr. Suma 435. fl. 40. cr.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch au a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor din vigoare,

în termenul mai sus arătat Oficiului protopresbiteral gr. or. din Cluș.

Cluș, 28 Septembrie, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 361. [922] 2—3

Prolungire de concurs.

Neconcurând nici un individ pe deplin cualificat la postul de paroch din Costeni cu venit anual de 250 fl. v. a., pentru care s'au scris al doilea concurs în „Telegraful Român” Nr. 23 a. c., deci termenul de concurs acuma a treia oară, se prolungește cu 15 zile dela prima publicare, pe baza ordinului consistorial din 28 August Nr. 2892 B. a. c.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Cupșeni, în 1 Octombrie 1884.

S. Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 426. [923] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Zizin de classa III din protopresbiteratul I. al Brașovului, se deschide prin aceasta Concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sânt:

1. Dela 37 familii întregi
à 1 fl. 50 cr. fl. 55.50

2. Dela 17 familii vèduve
à 75 cr. fl. 11.25

3. Dela 13 neorustici 1 fl. ” 13.—

4. Casa parochială 40.—

5. 1 1/2 locuri de arătură
cu venit 20.—

6. 5 locuri de fênaș cu
venit 25.—

7. Cimiteriu cu folos de ” 2.—

8. Venitele stolari în ge-
nere 35.—

Suma totală fl. 221.75

Doritorii de a ocupa la această parochia au a-și așterne suplicele lor în termenul sus arătat instruite conform statutului organic și regulamentul din 1878.

Brașov, în 27 Octombrie 1884. Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protr. ca adm. ppresb.

Nr. 203. [924] 2—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochia gr. or. de a III-a clasă din comuna Bertan protopresbiteratul Mediașului, se deschide concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs, cu care sunt împreunate următoarele emolumente:

1. Folosirea unei porțiuni canonice de 18 jugere arătoare și fênaș.
2. Tacele stolari obicinuite.
3. Dela 80 familii câte 33 cr.
4. Dela neorustici câte o și de lucru.

5. 6 stângini de lemne din pădurea comunală.

Toate acestea computate aduc un venit anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor instruite conform prescriselor din Statutul org. și ale Regulamentului pentru parochii până la ziua sus fip-sată subscrisului în Mediaș.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Mediaș, 30 Septembrie 1884.

Dionisiu Chendi,
adm. protopopesc.

Nr. 272. [920] 3—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochie Șilea magiară protopresbiteratul Têrnavei inferioare, publicat în Nrii 86 și următorii ai „Telegrafului Român,” se prolungește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Deag 28 Septembrie 1884. În conțelegere cu comitetul parochial

Daniil de Tamaș,
adm. prot.

Zambach și Gavora.

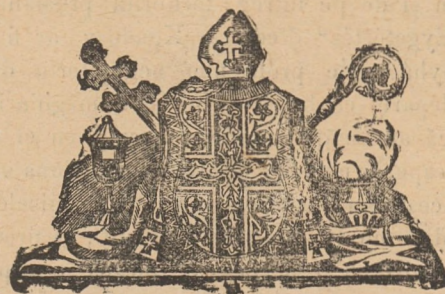
Fabrica de vestminte și recuise bisericești

de rit catolic și grec.

[928] 1—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odâjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru bisericii, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectueșc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.

Chihlibariu

prima-imperial.

Prețul din întâmplare scădut al materialului brut me pune în poziția de a scădea prețul **cigaretelor de chihlibariu** până la 50%. Amatorilor li se dă deci ocașiune de a-și procura cigarette din acest material scump pe prețuri ne mai pomenite.

Cigaretete 10 cm. lungi în loc de 10 fl. **numai 4 fl. — cr.**

” 8 cm. lungi în loc de 5 fl. **numai 2 ” 50 ”**

” 7 cm. lungi în loc de 4 fl. **numai 2 ” — ”**

Cilindre după fason oriental 20% mai mult.

Cigaretete pentru sugări 10 cm. lung în loc de 12 fl. **numai 6 fl.**

” ” ” 8 cm. lung în loc de 8 fl. **numai 4 ”**

” ” ” 7 cm. lung în loc de 6 fl. **numai 3 ”**

Toate sânt aședate în o cutie învêlită în piele Chagrin.

Epedarea se face pe lângă trimiterea prețului, sau cu rambursă. Comisiuni preste 10 fl. franco. Din considerarea marel fluctuațiuni a prețului materialului brut sânt răspundătorii numai pentru obiectele aflătoare gata. Observ că garanteș soliditatea și calitatea mărfurilor, și ce nu ar conveni, se se retrimită pre speșele mele și eu voui reintorna prețul trimis franco.

[919] 2—6

W. Henn,
Viena, X. Dampfgasse II.

Infalibil.

Retrimitem banii primiți tuturor celor, cari nu va avè efect

„Roborantium”
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuițare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium” s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Hzerberth, farmacist. Cluș: Nicolau Scékky, farmacist. Feldioara: Wilhelm S hneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercsztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé” alifie orientale, pentru frumseșă din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vèrsat. — Prețul 85 cr. [713] 31

„Bonquet du Serail de Grolich.”

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuița și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.